

[Valdemar Sørensen.]

kan foretage for at skaffe sig selv Bolig i Ejendommen, begrænses under Hensyn til de Misbrug, der er begaaet med denne Undtagelsesbestemmelse. Jeg giver fuldstændig Bemærkningerne til Lovforslaget Ret i, at det er urimeligt, at ved Salg af Ejendom kan baade den sælgende Ejer og den køvende Ejer skaffe sig Bolig i Ejendommen paa Lejerens Bekostning, og Forholdet er endvidere saa grelt, at flere skiftende Ejere ved det ene Salg efter det andet kan benytte sig af denne Ret paa Grund af Lovens hidtidige Formulering. Det er altsaa fuldt berettiget, og jeg paaskønner for mit Vedkommende meget, at den højtærede Indenrigsminister har fundet sig foranlediget til at fremsætte dette Lovforslag. Men jeg gør opmærksom paa, at den Lov, jeg her særlig taler om, Loven om Beskyttelse af Erhvervslokaler i lejet Ejendom, i sin § 10 har en Bestemmelse, der udtrykkeligt undtager de under denne Lov liggende Lokaler fra Forbudet mod Opsigelse inden Juni 1946, saa alt, hvad der staar af godt i den Ændring, vi vedtager her, forøger ikke Beskyttelsen for de Lokaliteter, der ligger under Loven om Erhvervslokaler i lejet Ejendom.

Ifølge den kan en Lejer uden Hensyn til de Bestemmelser, vi nu vedtager her i Rigsdagen, opsiges, saafremt Udlejeren selv vil disponere over de paagældende Forretningslokaler, eller hvis hans Livsarvinger vil gøre det — en saadan Tilladelse til Opsigelse skal ogsaa gives, naar vægtige Grunde i øvrigt gør det særlig magtpaaliggende for Udlejeren at blive løst fra Lejemaalet —, og saafremt den Voldgiftsret, som nedsættes til Bedømmelse af Opsigelsen, finder det rigtigt.

Nu rejser jeg det Spørgsmaal, om der ikke var Anledning til at være opmærksom paa Udviklingen under den Lov, jeg omtaler, idet jeg ikke synes, at Forholdene her er helt betryggende. Jeg har netop i de sidste Dage set et Tilfælde med en Forretningsmand, der har drevet Forretning i en Ejendom i 40 Aar. I Besættelsens sidste Tid gik Indehaverens Liv tabt, og derefter har Ejeren af Ejendommen straks til Enken fremsendt en Opsigelse for Lokaliteterne. Der foreligger ikke anden Grund her-til, end at han selv vil disponere over dem; han har i Forvejen en Butik i Ejendommen, og det, han vil med den Butik, hvor en anden Mand har drevet Næring i 40 Aar, er blot, saavidt jeg kan skønne, at ændre den til Udstillingsvindue for Ejeren egen Virksomhed. Under disse Omstændigheder er det jeg

spørger, om det kan siges at være betryggende, at Loven om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom ikke faar en Tilføjelse, som fører den à jour med den Lovgivning, vi vedtager i Dag. Det forekommer mig urimeligt og ubilligt, at den Slags Ting, som jeg nævner her, kan ske under de Forhold, vi lever under, og jeg beder meget den højtærede Indenrigsminister være opmærksom paa de Sager, der kommer til Bedømmelse under Lovgivningen om Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. Den Sag, jeg taler om her, vil komme til Afgørelse i Begyndelsen af Juni Maaned, og jeg vil være den højtærede Indenrigsminister og Ministeriet meget taknemmelig, om man vil følge denne og lignende Sager med al den Opmærksomhed, de fortjener.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

I den Tid, der er forløbet, siden jeg har overtaget Ansvaret for Indenrigsministeriet, har der ikke været fremført Spørgsmaal for mig af den Karakter og med de Konsekvenser som den Sag, det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har nævnt for Tinget. Men jeg skal have Opmærksomheden henvendt paa dette specielle Spørgsmaal, idet jeg dog maa bemærke, at Tiden efter min Mening ikke i saa høj Grad stiller de erhvervsdrivende i Vanskeligheder som dem, der søger Beboelseslejligheder. Tiden har jo ikke medført nogen særlig Trang til nye forretningsdrivende, man kunde næsten sige tværtimod — som Følge af den foreliggende Varemangel. Derfor vil jeg paa Forhaand tro, at en Beskyttelse ud over den, der foreligger i den hidtil gældende Lov, ikke vil være saa paakrævet for Erhvervsvirksomheder som for Beboesesejendomme. At der alligevel kan være enkelte Forhold, hvor en saadan Bestemmelse kunde være ønskelig, er en anden Sag. Men, som sagt, jeg skal overveje Forholdet, søge Oplysninger om Sagen og i det hele følge dens Gang i den Tid, der kommer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Svaret, og jeg haaber, at Ministeren vil faa Lejlighed til at lægge alle mulige Sten i Vejen for den Udvikling i saadanne Sager, som jeg her paapegede.

Hermed sluttede Forhandlingen.